

MATTHEÛS

27:27-44

Jezus wordt bespot, gekruisigd en door omstanders en leiders beschimpt.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/27-27-44

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus bespot door de Romeinse soldaten	4 min	3
2	Simon van Cyrene draagt Jezus' kruis	7 min	5
3	De kruisiging en Jezus' vergeving	5 min	9
4	Het opschrift en de twee misdadigers	5 min	12
5	Jezus bespot terwijl Hij aan het kruis hangt	4 min	15
	Om verder te lezen		17

1

Jezus bespot door de Romeinse soldaten

We bestuderen nu de kruisiging van Jezus in Mattheüs 27. Zoals je weet, zijn er vier verslagen van de kruisiging van Jezus: het verslag van Mattheüs en daarnaast de drie verslagen van respectievelijk Markus, Lukas en Johannes. Elk van deze verslagen geeft delen van het hele verhaal, zoals dat bij veel verhalen over het leven van Jezus het geval is. Geen van de evangelienschrijvers geeft alle bijzonderheden. Vaak krijgen we een vollediger beeld door ze allemaal te raadplegen, omdat ieder van hen heeft gekozen welke bijzonderheden hij wilde vertellen. De verslagen overlappen elkaar voor een groot deel, maar er zijn specifieke bijzonderheden die de ene schrijver wel geeft en de andere vaak weglaat.

In Mattheüs 27 beginnen we te lezen bij vers 27. Er staat:

Toen namen de soldaten van de stadhouder Jezus met zich mee in het gerechtsgebouw en verzamelden heel de legerafdeling om Hem heen.

MATTHEÛS 27:27

Dat was de rechtszaal van Pilatus. En er staat:

Toen namen de soldaten van de stadhouder Jezus met zich mee in het gerechtsgebouw en verzamelden heel de legerafdeling om Hem heen. En toen zij Hem ontkleed hadden, deden zij Hem een scharlakenrode mantel om,

MATTHEÛS 27:27-28

Het is duidelijk dat die scharlakenrode mantel bedoeld was als een bespottung van een koningsmantel, want Jezus was ervan beschuldigd dat Hij Zichzelf de Koning van de Joden noemde. Spottend kleedden ze Hem als een koning. Er staat:

vlochten een kroon van dorens, zetten die op Zijn hoofd en gaven Hem een rietstok in Zijn rechter hand. Zij vielen op hun knieën voor Hem neer en bespotten Hem met de woorden: Gegroet, Koning van de Joden! Ook bespuwden zij Hem, pakten de rietstok en sloegen Hem op Zijn hoofd.

MATTHEÛS 27:29-30

Zo kleedden ze Hem als een koning. Ze zetten een kroon op Zijn hoofd en gaven Hem een scepter in Zijn hand. Deze kroon was een doornenkroon. Ik heb de doornen gezien die waarschijnlijk zijn gebruikt, en misschien jij ook. Ik bedoel dat de soort doornstruik die in die streek groeit, naar dit land is overgebracht. Hoewel ik niet naar Israël ben geweest om hem daar te zien, heb ik wel doornenkronen gezien die tegenwoordig worden gevlochten van dezelfde soort doornen die in dat gebied groeiden. Het zijn bijzonder gemene doornen. Ze zijn erg lang, erg scherp en zo scherp als naalden. Eerlijk gezegd doet het al pijn als je die doornen alleen maar voorzichtig aanraakt. Als zoiets op iemands voorhoofd wordt gedrukt, zodat die doornen de huid binnendringen, moet dat ondraaglijk pijnlijk zijn.

Naast dat alles stopten ze een rietstok, zoiets als een dunne bamboestok, in Jezus' rechterhand om een scepter voor te stellen. Een scepter is de staf die het gezag van een koning voorstelt. Het bezit van de scepter is in wezen het symbool van zijn recht om te regeren. Ze gaven Hem die omdat een koning een scepter nodig heeft. Maar daarna namen ze hem uit Zijn hand en sloegen Hem ermee, spuugden op Hem en bespotten Hem.

In vers 31 staat:

En toen zij Hem bespot hadden, trokken zij Hem de mantel uit, trokken Hem Zijn kleren aan en leidden Hem weg om Hem te kruisigen.

MATTHEÛS 27:31

Voordat ze Hem daadwerkelijk aan het kruis gingen nagelen, besloten ze zich eerst met Hem te vermaken door Hem op deze manieren te bespotten en te mishandelen.

2

Simon van Cyrene draagt Jezus' kruis

Er staat:

Toen zij op weg gingen, troffen zij een man uit Cyrene aan, van wie de naam Simon was; die dwongen zij om Zijn kruis te dragen. En gekomen bij de plaats die Golgotha genoemd wordt, wat Schedelplaats betekent, gaven zij Hem wijn vermengd met gal te drinken; maar toen Hij die geproefd had, wilde Hij niet drinken.

MATTHEÛS 27:32-34

Ik moet hier even stoppen. Deze Simon van Cyrene, die ze dwongen Zijn kruis te dragen, kwam uit een zwart Afrikaans land. Hij was ongetwijfeld een zwarte man en kreeg de gelegenheid, eigenlijk het voorrecht, om de enige man in de geschiedenis te zijn die werkelijk Jezus' eigen kruis droeg. Jezus zei:

Toen zei Jezus tegen Zijn discipelen: Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.

MATTHEÛS 16:24

Iedereen moet een kruis van een bepaalde soort dragen als hij een discipel van Jezus wil zijn. Maar deze man droeg letterlijk Jezus' eigen kruis.

Naar algemeen wordt aangenomen, begon Jezus Zijn eigen kruis te dragen, maar bezweek Hij kennelijk onder het gewicht ervan. Hij had een slapeloze nacht doorgebracht waarin Hij in elkaar was geslagen, geïnsult, met stokken geslagen,

enzovoort. Ook was Hij ontmoedigd en vernederd. Hij had eenvoudigweg geen kracht meer over. Kennelijk viel Hij onder het kruis en werd deze andere man gedwongen het te dragen.

Het scenario dat ik zojuist heb beschreven, staat niet in de Bijbel. Het enige wat we werkelijk weten, is dat in het Evangelie van Johannes wordt verteld dat Jezus naar buiten werd geleid terwijl Hij Zijn eigen kruis droeg. Johannes zegt verder niets over wie Zijn kruis droeg. Maar de synoptische evangeliën vermelden niet dat Jezus Zijn kruis droeg. Zij vermelden dat deze man werd gedwongen het kruis te dragen. In de synoptische evangeliën, Mattheüs, Markus en Lukas, vinden we dus uitsluitend het verslag dat deze man, Simon van Cyrene, Zijn kruis droeg. Er wordt helemaal niet vermeld dat Jezus het droeg. In Johannes staat dat Jezus Zijn eigen kruis droeg en wordt Simon niet vermeld.

We hebben dus twee verschillende verslagen. De beste manier om ze met elkaar in overeenstemming te brengen, lijkt te zijn dat Jezus Jeruzalem inderdaad verliet met de dwarsbalk van Zijn kruis op Zijn eigen schouder. Maar op een bepaald moment en om een bepaalde reden werd deze last overgedragen aan die andere man, die werd gedwongen hem te dragen.

Een klein interessant detail over deze Simon van Cyrene is dat ons in het Evangelie van Markus wordt verteld dat deze Simon de vader was van een man die Rufus heette. Deze Rufus wordt in Romeinen hoofdstuk 16, vers 13, als christen genoemd. In Romeinen 16:13 zegt Paulus:

Groet Rufus, de uitverkorene in de Heere, en zijn moeder en de mijne.

ROMEINEN 16:13

Met andere woorden, Paulus had dit gezin leren kennen, en de moeder van Rufus was als een moeder voor Paulus zelf geworden. De moeder van Rufus zal de vrouw van Simon zijn geweest, Simon van Cyrene. In Markus 15:21 wordt ons verteld dat deze Simon, die het kruis droeg, de vader van deze Rufus was.

Hier hebben we een man die slechts een omstander was, kennelijk een pelgrim uit een ver land, naar alle waarschijnlijkheid een zwarte man, hoewel hij dat misschien niet was. Misschien was hij een Joodse man die in dat zwarte Afrikaanse land woonde. Maar in elk geval was hij een man die toevallig, zou je kunnen zeggen, op het verkeerde moment op de verkeerde plaats stond. Hij kreeg deze onaangename taak om dit kruis te dragen. Mogelijk is de man echter christen geworden, aangezien het erop lijkt dat zowel zijn vrouw als zijn zoon Rufus christen zijn geworden, en daarom groet Paulus hen.

In vers 33 staat:

De plek waar ze Jezus naartoe brachten heette Golgotha, dat wil zeggen: de Schedelplaats.

Golgotha is een Hebreeuws woord, of een Aramees woord, en het is het equivalent van het Griekse woord Calvarie. Die woorden lijken op elkaar, maar ze zijn niet hetzelfde. Calvarie is de naam van de berg in het Grieks, en Golgotha is de naam ervan in het Aramees of in het Hebreeuws. Beide betekenen schedelplaats.

Schedelplaats is dus hoe deze plaats wordt genoemd. Ze ligt vlak buiten Jeruzalem. Sommigen hebben zich afgevraagd of ze misschien zo genoemd werd omdat het een plaats was waar regelmatig terechtstellingen plaatsvonden en de schedels van gestorven mensen over die plek verspreid lagen. Daarom zouden ze haar eenvoudigweg de schedelplaats hebben genoemd. Dat lijkt echter niet waarschijnlijk, aangezien de Romeinen mannen die zij kruisigden gewoonlijk niet onthoofdden. Dat wil zeggen, het maakte geen deel uit van de Romeinse werkwijze om een man te kruisigen en hem daarna het hoofd af te hakken. Er zou daarom geen reden zijn waarom daar schedels zouden liggen.

Er is echter een plaats die, in elk geval voorlopig, als Golgotha is geïdentificeerd en die zelfs vandaag nog te zien is. Het is een rotsachtige berg buiten Jeruzalem. Op bepaalde momenten van de dag, wanneer het zonlicht erop valt en de schaduwen op een bepaalde manier liggen, lijkt er werkelijk een gezicht als van een schedel op de zijkant van de berg te staan. Het is heel waarschijnlijk dat dit de plaats is die de schedelplaats, of Golgotha, werd genoemd, waar Jezus werd gekruisigd.

In vers 34 staat:

Ze gaven Hem zure wijn met gal te drinken. Maar toen Hij ervan had geproefd, wilde Hij die niet drinken.

Het lijkt erop dat deze zure wijn, vermengd met gal, hoewel hij zeer bitter smaakte, waarschijnlijk bedoeld was als een soort pijnstillertje. Misschien was er in Jeruzalem een groep weldoeners die misdadigers die gekruisigd zouden worden, wilde helpen om enigszins verdoofd te raken, of om op de een of andere manier met wat wijn de pijn te verzachten.

In Spreuken hoofdstuk 31, in de eerste verzen van dat hoofdstuk, wordt zelfs aangeraden om wijn te geven aan veroordeelden die op het punt staan om te komen, zodat zij hun verdriet kunnen vergeten. Het is een verwijzing naar het gebruik van wijn als verdovingsmiddel, en waarschijnlijk werd de zure wijn vermengd met gal daarvoor gebruikt. Jezus weigerde die echter en wilde het verdovingsmiddel niet aannemen. De drinkbeker die Zijn Vader Hem gaf, zou Hij drinken, en dat was een drinkbeker van lijden en dood. Maar de drinkbeker van vertroosting die de mens Hem aanbood, wilde Hij niet aannemen.

3

De kruisiging en Jezus' vergeving

Vers 35 zegt:

Nadat zij Hem gekruisigd hadden, verdeelden zij Zijn kleren door het lot te werpen, opdat vervuld zou worden wat gezegd is door de profeet: Ze hebben Mijn kleren onder elkaar verdeeld en om Mijn kleding hebben ze het lot geworpen. En zij gingen zitten om Hem daar te bewaken.

MATTHEÛS 27:35-36

Dit werd gedaan door de vier hoofdmannen over honderd die de opdracht hadden gekregen Jezus te kruisigen. Zij ontdekten dat Hij een kledingstuk had dat enige waarde had. Hij had een gewaad dat vanaf de hals uit één stuk, zonder naden, was

geweven. Kennelijk had iemand die veel van Hem hield het voor Hem gemaakt, want zo'n gewaad was erg kostbaar. Daarnaast had Hij een gewone, ruwe mantel die iedere Joodse man droeg om zich tegen de wind en dergelijke te beschermen.

De ruwe mantel was in wezen een stuk stof dat niet erg waardevol was, en die verdeelden zij in vieren. Zij scheurden hem in vier stukken en iedere hoofdman over honderd nam één stuk. Het gewaad dat Jezus droeg was te kostbaar om te verscheuren, en daarom dobbelden zij erom. De soldaat die het lot won, mocht het gewaad mee naar huis nemen en het mogelijk zelf dragen of verkopen en er wat geld aan verdienen.

Hiermee werd een profetie vervuld die in Psalm 22 staat, waar daadwerkelijk staat:

Zij verdelen mijn kleding onder elkaar en werpen het lot om mijn gewaad.

PSALMEN 22:19

Beide dingen gebeurden. Zij verdeelden Zijn mantel in vier delen, en daarna wierpen zij het lot om Zijn gewaad. Zo werd de Schrift in dit geval letterlijk vervuld.

Ergens rond dit moment riep Jezus volgens het Evangelie van Lukas uit:

En Jezus zei: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En ze verdeelden Zijn kleren en wierpen het lot.

LUKAS 23:34

Deze uitspraak van Jezus wordt in Mattheüs niet vermeld, maar Lukas plaatst haar chronologisch ergens rond dit moment, in Lukas, hoofdstuk 23, vers 34. Dus meteen vanaf het allereerste begin, toen ze Hem bespotten en kruisigden — en trouwens, dit verslag gaat hieraan voorbij zonder veel gruwelijke details te geven — moet je bedenken dat 'gekruisigd' betekent dat iemand scherpe spijkers nam, die dwars door Zijn polsen sloeg en Hem daarmee aan een stuk hout vastmaakte. Ook werden er spijkers door Zijn voeten geslagen. Daarna werd het kruis omhooggetrokken en in een gat neergelaten, waardoor er bij die drukpunten hard aan Zijn lichaam werd gerukt. Dit is een buitengewoon pijnlijke manier om te sterven.

Het was trouwens de manier van terechtstelling die de Romeinen voor de ergste soort misdadigers reserveerden. Kijk, als je een Romeins burger was, als je het Romeinse burgerrecht had, kon je een misdadiger zijn en iets doen waarop de doodstraf stond, en dan werd je ter dood gebracht. Maar je werd niet door kruisiging ter dood gebracht. Als een Romeins burger terechtgesteld moest worden, had hij het recht om onthoofd te worden. Dat klinkt misschien gruwelijk, maar het gaat tenminste snel en is niet erg pijnlijk. Iemand die daarentegen geen Romeins burgerrecht had en geen enkele maatschappelijke status bezat, moest worden gekruisigd. Deze straf was bestemd voor mensen uit de lagere klassen en voor veroordeelde en verachte mensen, omdat het een zeer pijnlijke dood was. Het was geen gemakkelijke dood. Het is anders dan onze dodelijke injectie of de elektrische stoel, of sommige van die humane manieren die de westerse samenleving heeft gevonden om terechtstellingen uit te voeren, of zelfs een vuurpeloton.

Hierbij hingen mensen urenlang, soms dagenlang, aan hun polsen en voeten. Het was niet ongewoon dat iemand dagenlang bleef hangen. Je zou misschien denken dat hij doodbloedde, maar dat gebeurde niet, omdat de gaten die door de spijkers waren gemaakt gewoonlijk door de spijkers zelf werden opgevuld. Daarom stonde het bloed eromheen. Er was wel enig bloedverlies, maar niet zoveel dat iemand daardoor snel doodbloedde. De man stierf in feite door verstikking. De houding waarin hij hing en het gewicht van zijn lichaam dat aan zijn armen hing, zorgden er uiteindelijk voor dat zijn longen niet meer functioneerden. Dan stierf hij door verstikking of verwurging.

Dit kon soms lang duren, vooral omdat de persoon het gewicht aan zijn armen kon verlichten door zich met zijn benen omhoog te duwen. Er was namelijk een steunvlak waarop zijn voeten waren vastgespijkerd. Door zijn knieën te strekken, kon hij een deel van het gewicht van zijn armen, schouders en borst halen en daardoor ademen. Maar wanneer zijn benen te vermoeid raakten om zijn lichaam steeds weer op te tillen — en dat kon dagen duren — bleef hij gewoon hangen en stierf hij.

Je herinnert je misschien dat ze de benen braken van de misdadigers aan de kruisen naast Jezus, omdat ze hun dood wilden bespoedigen. Ze wisten dat die mannen het gewicht niet meer van hun armen, schouders en borst konden halen als hun benen gebroken waren, en zo werd hun dood bespoedigd. Zo stierf een mens, langzaam en met veel pijn.

En toch keek Jezus neer op degenen die Hem zo hadden behandeld. Zelfs terwijl ze aan de voet van Zijn kruis om Zijn kleding dobbelden, zei Hij:

Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.

4

Het opschrift en de twee misdadigers

Dan staat er in vers 37:

En zij brachten boven Zijn hoofd een opschrift aan met de beschuldiging tegen Hem: DIT IS JEZUS, DE KONING VAN DE JODEN.

MATTHEÛS 27:37

Nu was het gebruikelijk om boven het hoofd van de veroordeelde die door kruisiging werd terechtgesteld een opschrift aan te brengen. In dat opschrift stond wat zijn misdaad was. Dit moest als les dienen voor alle anderen die misschien overwogen dezelfde misdaden te begaan. Zo van: 'Hier is iemand die heeft geprobeerd een Romeins garnizoen uit te schakelen en die heeft geprobeerd een opstand tegen Rome te leiden. Hier is iemand die deze of die misdaad heeft begaan. Kijk eens wat er nu met hem is gebeurd. Kijk ernaar en leer ervan, als je hetzelfde zou willen doen.' Zo werd de misdaad van de persoon opgeschreven en boven het hoofd van de gekruisigde man aangebracht.

Nu vermeldde dit opschrift niet werkelijk Zijn misdaad. Er stond alleen:

Dit is Jezus, de koning van de Joden.

Dit was niet gebruikelijk. In het Evangelie van Johannes wordt ons verteld dat Pilatus dit opschrift daadwerkelijk schreef en dat de Joden er bezwaar tegen maakten. Ze gingen naar Pilatus en zeiden:

Schrijf niet: De Koning van de Joden, maar dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning van de Joden.

JOHANNES 19:21

Met andere woorden, schrijf het op als Zijn misdaad. Zijn misdaad is dat Hij zei dat Hij de Koning van de Joden was. Zeg niet dat Hij het is; zeg dat Hij heeft gezegd dat Hij het is.

Pilatus antwoordde hun:

Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, heb ik geschreven.

JOHANNES 19:22

en hij weigerde het te veranderen. Nu zouden we dit antwoord van Pilatus op twee manieren kunnen uitleggen. Aan de ene kant kan het zijn dat Jezus zo'n positieve indruk op hem had gemaakt, dat hij Jezus' aanspraak wilde laten staan alsof die geldig was. Hij wist tenslotte niet zo zeker dat Jezus niet alles was wat Hij beweerde te zijn. En Pilatus was boos op degenen die Jezus hadden beschuldigd en hem hadden gechanteerd om hem tot dit alles te dwingen. Misschien liet hij het ook deels zo staan om hen dwars te zitten. Hoe dan ook, dit opschrift hing erboven. Elders wordt ons verteld dat het in drie talen geschreven was, in het Grieks, Hebreeuws en Latijn, zodat iedereen die voorbijkwam het kon lezen, welke taal hij ook sprak.

In vers 38 staat:

Toen werden met Hem twee misdadigers gekruisigd, een aan Zijn rechter-, en een aan Zijn linker zijde. En de voorbijgangers lasterden Hem, schudden hun hoofd,

MATTHEÛS 27:38-39

Ik zou iets kunnen zeggen over deze twee misdadigers die naast Hem werden gekruisigd. Waarom werden zij toen daar gekruisigd? Het is eigenlijk niet zo vreemd dat de Romeinen meer dan één persoon tegelijk kruisigden. Omdat ze er toch al naartoe gingen om dat werk te doen, konden ze net zo goed nog enkele andere misdadigers uit de weg ruimen. Maar waarom op deze dag? Dit was geen geschikte dag voor een kruisiging, want die avond begon bij zonsondergang het Pascha, en ze zouden de lichamen niet 's nachts aan de kruisen willen laten hangen. Terwijl een man gewoonlijk dagenlang aan een kruis zou lijden, moesten deze mannen vroegtijdig worden gedood, zodat het Pascha gevierd kon worden.

Over het algemeen lijkt het geen erg geschikte dag voor een terechtstelling te zijn geweest. De Joden stonden erop dat Christus op deze dag werd gekruisigd, maar zij hadden duidelijk niet om de kruisiging van deze twee andere mannen gevraagd. Daarom vragen we ons af waarom Pilatus besloot om juist op dat moment ook deze twee andere mannen te kruisigen.

Ik heb een vermoeden, maar ik kan er niet zeker van zijn dat ik gelijk heb. Ik vermoed dat die twee mannen handlangers van Barabbas waren. In de Schrift wordt ons verteld dat Barabbas samen met enkele andere samenzweerders was gearresteerd. Barabbas kwam natuurlijk vrij, omdat het volk om zijn vrijlating vroeg en Pilatus de gewoonte had om op de feestdag één misdadiger vrij te laten. Dus liet hij Barabbas vrij. Barabbas, een echte misdadiger, glipte Pilatus door de vingers.

Het is mogelijk dat Pilatus, om de Joden hiermee dwars te zitten, besloot de twee mannen die samen met Barabbas waren gearresteerd, daar ter plekke te kruisigen. Zo zorgde hij ervoor dat zij niet ontkwamen, en zat hij ook Barabbas dwars, omdat zijn twee metgezellen niet ontkwamen zoals hij. We kunnen hier niet zeker van zijn, maar er wordt geen andere verklaring gegeven die per se zou verklaren waarom deze twee mannen tegelijk met Jezus werden gekruisigd.

5

Jezus bespot terwijl Hij aan het kruis hangt

Hoe dan ook, het mishandelen van Jezus hield niet op toen Hij gekruisigd was. De voorbijgangers bleven Hem bespotten en lasteren. Ze schudden hun hoofd naar Hem en zeiden:

en zeiden: U Die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt, verlos Uzelf. Als U de Zoon van God bent, kom dan van het kruis af!

MATTHEÛS 27:40

Wat ontzettend moeilijk is, is wanneer mensen denken dat je iets hebt gezegd wat je niet hebt gezegd, en je vervolgens belachelijk maken omdat je het gezegd zou hebben. Hier citeren ze Jezus verkeerd. Hij heeft nooit gezegd dat Hij de tempel zou afbreken

en die in drie dagen zou opbouwen. Hij zei dat als zij de tempel zouden afbreken — en dat deden ze daar op dat moment, want Zijn lichaam, de tempel, werd aan het kruis afgebroken — Hij hem in drie dagen zou oprichten. Maar ze begrepen Hem verkeerd, citeerden Hem verkeerd en wierpen het Hem vervolgens in het gezicht, alsof Hij iets had gezegd wat Hij niet had gezegd.

De trots van een man wordt al erg genoeg gekrenkt als zijn eigen woorden hem blijven achtervolgen. Maar als een verkeerde uitleg van zijn eigen woorden tegen hem wordt gebruikt om hem te bespotten, is dat nog moeilijker. Wat een verleiding is het dan voor een man om te zeggen: 'Laat me hier duidelijk maken hoe het werkelijk zit. Dat heb ik niet gezegd.' Maar in plaats daarvan verdraagt Jezus het eenvoudigweg, zoals Hij gedurende deze hele beproeving doet. Hij zwijgt. Hij laat het gewoon gebeuren en laat de mensen spotten.

Ook de overpriesters bespotten Hem, en de schriftgeleerden en oudsten zeiden:

Anderen heeft Hij verlost, Zichzelf kan Hij niet verlossen. Als Hij de Koning van Israël is, laat Hij nu van het kruis afkomen en wij zullen Hem geloven. Hij heeft op God vertrouwd; laat Die Hem nu verlossen als Hij Hem welgezind is, want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon.

MATTHEÛS 27:42-43

Zelfs de misdadigers die met Hem gekruisigd waren, beschimpten Hem op dezelfde manier. Uit een ander verslag in Lukas weten we dat een van deze misdadigers van toon veranderde en zich bekeerde voordat de dag voorbij was. Maar aanvankelijk bespotten zelfs de misdadigers Hem. Hij werd bespot door de menigten, die Hem niet eens kenden en Hem verkeerd citeerden. Hij werd bespot door de godsdienstige leiders, en Hij werd zelfs bespot door de misdadigers aan weerszijden. Hij werd door iedereen verlaten en door iedereen bespot.

De overpriesters zeiden:

Hij heeft zijn zaak op de HEERE gewenteld — laat Die hem bevrijden! Laat Die hem redden, als Hij hem genegen is.

PSALMEN 22:9

Misschien beseften ze wat ze deden, misschien ook niet. Ze citeerden Psalm 22:8, waar David vertelt wat zijn vijanden tegen hem zeggen. Dat is dezelfde Psalm die begint met de woorden:

Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten, bent U ver van mijn verlossing, van de woorden van mijn jammerklacht?

PSALMEN 22:2

Het is de Psalm die beschrijft dat Jezus wordt gekruisigd. De vijanden van Christus zeggen tegen Hem precies de woorden waarvan de Psalm zegt dat de vijanden van David ze tegen hem zeiden. Misschien deden ze dit bewust, maar of dat nu wel of niet zo was, het is een opmerkelijke vervulling van die Psalm. We komen hierop terug.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 27:27
- Mattheüs 27:27-28
- Mattheüs 27:29-30
- Mattheüs 27:31
- Mattheüs 27:32-34
- Mattheüs 16:24
- Romeinen 16:13
- Mattheüs 27:35-36
- Psalmen 22:19
- Lukas 23:34
- Mattheüs 27:37
- Johannes 19:21

- Johannes 19:22
- Mattheüs 27:38-39
- Mattheüs 27:40
- Mattheüs 27:42-43
- Psalmen 22:9
- Psalmen 22:2

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.